

VETTE KRENT

PBII

Plastic Soup

(EIGEN BEHEER / BERTUS)

Verfrissend en toch herkenbaar, zo mag je de nieuwe muzikale stijl van het tot PBII omgedoopte Plackband zeker noemen.

De uit Den Haag en omgeving afkomstige formatie gooide het roer om na het zien van een optreden van de groep Frost*. Vanaf dat moment had de band geen aparte leadzanger meer, maar nam toetsenist Michel van Wasse de zang voor zijn rekening. Bovendien stapte bassist Albert de Keijzer op en werd vervangen door basvirtuoos Harry den Hartog, die meteen een stevig stempel drukt op het nieuwe groepsgeluid. Het thema van de eerste CD onder de naam PBII, is in interviews en nieuwsberichten al uitgebreid onder de aandacht gebracht. Op Plastic Soup komt niet alleen de milieuproblematiek aan bod, maar ze vormt wel de rode draad op het album.

De band knalt flink uit de startblokken met het stuwende, uit drie delen bestaande Book Of Changes. De scherpe, soms bijtende zang van Michel, de volvette toetsen, de speelse basloopjes en het pittige gitaarwerk zijn enkele in het oog springende kenmerken van dit afwisselende nummer. Ook In The Arms Of A Gemini mag tot de steviger composities op Plastic Soup worden gerekend, maar deze song heeft een toegankelijker karakter. Het korte, instrumentale Ladrillo is een sfeervol bassolostuk van Harry den Hartog gevolgd door het gevarieerde Loneliness met een lang, krachtig instrumentaal intro, een rustiger middenstuk met zang en een mooie gitaarsolo van Ronald Brautigam. Het slot bevat onder meer een aantal op kerkorgel gespeelde passages. Het centrale thema van de plaat komt aan bod in The Great Pacific Garbage Patch, waarin uitspraken van kapitein Charles Moore zijn verwerkt. Dit is een breed uitgesponnen prognummer in vier delen met veel sfeer. Het met moderne geluiden beginnende, maar geleidelijk aan steeds symfonischer klinkende Criticize The Critics, gaat vooraf aan de fraaie door gastzangeres Heidi Jo Hines gezongen symfoballad It's Your Life. Daarna komen de andere gasten aan bod. Eerst John Jowitt (IQ) die de bas mag hanteren in de enigszins Oosters klinkende instrumentale Fata Morgana en daarna John Mitchell (Arena, Kino, It Bites) die een aantal spetterende gitaarsoli op de luisteraar loslaat in de swingende, instrumentale afsluiter Cradle To Cradle. Dit nummer kent bombastisch toetsenwerk in de stijl van de oude Plackband. Daartussen zit nog de neo-progsong Living By The Dice, waarin drummer Tom van der Meulen een paar lekkere partijtjes wegroffelt.

Behalve een CD bevat dit in een milieuvriendelijke verpakking gestoken album ook een DVD met daarop een apart gemixte 5.1 versie, die je niet alleen kunt horen, maar bij vlagen ook echt kunt voelen. Verder nog een door John Vis gemaakte registratie van het nummer It's Your Life en beelden van het opnameproces van het kerkorgel in de Johannes de Doperkerk in Pijnacker. Ook de productie van Chris Muller, die tevens enkele aanvullende gitaarpartijen verzorgde, is uitstekend. Dat alles maakt Plastic Soup tot een van de betere Nederlandse progalbums van de laatste jaren.

Rob Hanemaayer